

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях

2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94

www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Дніпро

«19» січня 2024 року

Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях Жижом Я.О., розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 22023050000004061 від 12.10.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Чернату Тетяну Миколаївну, 25.04.1975 року народження, уродженку м. Маріуполь, Донецької області, громадянку України, раніше не судиму, зареєстрований за адресою: Донецька область, місто Маріуполь, проспект Будівельників, будинок 175, квартира 54, особу якої документовано паспортом громадянина України №004838870 виданим Центральним відділом у м. Маріуполь ГУ ДМС у Донецькій області від 11.06.2020,

про те, що вона підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 111-1 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію

Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання

згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації, а також інші представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації.

В цей же день Президент Російської Федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент Російської Федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи,

організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України. Після указанного строку військовий стан на території України неодноразово продовжувався та триває по даний час.

07.03.2022 військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «днр», які є частиною окупаційної адміністрації РФ, здійснили тимчасову окупацію частини території Донецької області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянка України Черната Тетяна Миколаївна, 25.04.1975 року народження, з вересня 1997 року почала працювати у Державному вищому навчальному закладі «Приазовський державний технічний університету» на посаді асистента. В подальшому з жовтня 2016 року виконувала обов'язки заступника директора Навчально-наукового інституту економіки та менеджменту та була звільнена 04.07.2022 за власним бажанням у відповідності до наказу в.о. ректора Державного вищого навчального закладу «Приазовський державний технічний університету» № 71-07.

Після початку повномасштабної збройної агресії рф проти України, перебуваючи у м. Маріуполь Донецької обл., громадянка України Черната Т.М. керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, добровільно погодилася на співпрацю з представниками так званої «днр», які є частиною окупаційної адміністрації рф, та у не встановлену дату та час, приблизно у червні 2023 року

(більш точний час органами досудового розслідування невстановлений), обійняла посади з організацією освітнього процесу, а саме так звану «директора учебно – научного института экономики и менеджмента» так званого «федерального государственного бюджетного образовательного учреждения высшего образования «Приазовский государственный технический университет»», який розташований за адресою: вулиця Університетська, будинок 7, місто Маріуполь, Донецька область.

Після чого, використовуючи отримані повноваження Черната Т.М., спланувала та організувала освітній процес, у очолюваному нею інституті так званого «Приазовского государственного технического университета министерства образования и науки россии», у відповідності до вимог «Федерального закона «Об образовании в российской федерации» от 29.12.2012 № 273-ФЗ, Федерального закона «Об особенностях правового регулирования отношений в сферах образования и науки в связи с принятием в российскую федерацию Донецкой Народной Республики, Луганской Народной Республики, Запорожской области, Херсонской области и образованием в составе российской федерации новых субъектов - Донецкой Народной Республики, Луганской Народной Республики, Запорожской области, Херсонской области и о внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации» от 17.02.2023 № 19-ФЗ, Федеральных государственных образовательных стандартов высшего образования рф», із повним виключенням з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої освіти України, який повністю суперечить меті, як початкової, так і базової середньої освіти в Україні та який формуватиме знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти спрямовані на возвеличення Російської Федерації та так званої «днр», її історичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збуджувати агресію та ненависть до України.

Перебуваючи на посаді «директора учебно – научного института экономики и менеджмента» та будучи членом Вченої ради Університету, на Чернату Т.М. відповідно до «Положения об институте государственного бюджетного образовательного учреждения высшего образования «Приазовский государственный технический университет» покладено наступні обов'язки:

- керівництво Інститутом, реалізація рішень Вченої ради Університету та Вченої ради Інституту, наказів та розпоряджень ректора Університету та проректорів, керівництво роботою Вченої ради Інституту;
- профорієнтаційна робота та участь у працевлаштуванні випускників Інституту;
- планування, організація та контроль діяльності Інституту;
- робота з підбору, розміщення та виховання кадрів;

- розробка посадових інструкцій працівників Інституту та здійснення контролю за виконанням вимог, зазначених у них;
- погодження та затвердження індивідуальних планів роботи завідувачів кафедр Інституту.
- затвердження графіків роботи завідувачів кафедр, співробітників дирекції та інших структурних підрозділів Інституту, графіків ліквідації академічної заборгованості учнів;
- **забезпечення виконання у повному обсязі освітніх програм за напрямками підготовки (спеціальностями), закріпленими за Інститутом;**
- безпосереднє керівництво навчальною, навчально-методичною, науковою та виховною роботою в Інституті;
- удосконалення методів та форм навчальної та виховної роботи з учнями Інституту, тощо.

На виконання свого злочинного умислу на впровадження стандартів освіти держави-агресора у вищевказаному освітньому закладі Черната Т.М., перебуваючи за адресою: вул. Університетська, буд. 7, м. Маріуполь, Донецької області, у не встановлений досудовим розслідуванням дату та час, приблизно у червні 2023 року, займаючи посаду так званого «директора учебно – научного института экономики и менеджмента» так званого «федерального государственного бюджетного образовательного учреждения высшего образования «Приазовский государственный технический университет» та будучи членом Вченої ради Університету погодила наступні розроблені освітні програми:

- основної професійної освітньої програми вищої освіти за напрямом підготовки 38.03.01 «Економіка» спрямованості «Фінанси, банківська справа та страхування», яка створена як навчально-методичний документ на базі закону рф та федерального державного освітнього стандарту вищої освіти за направленням підготовки 38.03.01 «Економіка», затвердженого наказом МОН росії № 954 від 12.08.2020;

- основної професійної освітньої програми вищої освіти за напрямом підготовки 38.03.01 «Економіка» спрямованості «Облік, аудит и оподаткування», яка створена як навчально-методичний документ на базі закону рф та федерального державного освітнього стандарту вищої освіти за направленням підготовки 38.03.01 «Економіка», затвердженого наказом МОН росії № 954 від 12.08.2020;

- основної професійної освітньої програми вищої освіти за напрямом підготовки 38.03.02 «Менеджмент» спрямованості «Управління бізнесом», яка створена як навчально-методичний документ на базі закону рф та федерального державного освітнього стандарту вищої освіти за направленням підготовки 38.03.02 «Менеджмент», затвердженого наказом МОН росії № 970 від 12.08.2020;

- основної професійної освітньої програми вищої освіти за напрямом підготовки 38.03.02 «Менеджмент» спрямованості «Менеджмент організацій»,

яка створена як навчально-методичний документ на базі закону рф та федерального державного освітнього стандарту вищої освіти за направленням підготовки 38.03.02 «Менеджмент», затвердженого наказом МОН росії № 970 від 12.08.2020;

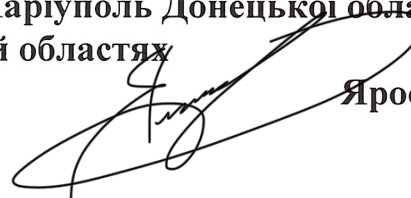
- основної професійної освітньої програми вищої освіти за напрямом підготовки 38.03.02 «Менеджмент» спрямованості «Стратегічний менеджмент», яка створена як навчально-методичний документ на базі закону рф та федерального державного освітнього стандарту вищої освіти за направленням підготовки 38.03.02 «Менеджмент», затвердженого наказом МОН росії № 970 від 12.08.2020;

- основної професійної освітньої програми вищої освіти за напрямом підготовки 38.04.08 «Фінанси та кредит» спрямованості «Фінанси, банківський бізнес та страхування в інноваційній економіці», яка створена як навчально-методичний документ на базі закону рф та федерального державного освітнього стандарту вищої освіти за направленням підготовки 38.04.08 «Фінанси та кредит», затвердженого наказом МОН росії № 991 від 12.08.2020;

- основної професійної освітньої програми вищої освіти за напрямом підготовки 38.04.09 «Державний аудит» спрямованості «Державний аудит», яка створена як навчально-методичний документ на базі закону рф та федерального державного освітнього стандарту вищої освіти за направленням підготовки 38.04.09 «Державний аудит», затвердженого наказом МОН росії № 868 від 31.07.2020.

Таким чином, Черната Тетяна Миколаївна, 25.04.1975 року народження, підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

 Ярослав ЖИЖОМА

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник у провадженні –
прокурор відділу захисту інтересів
дітей та протидії насильству
Донецької обласної прокуратури
«19» січня 2024 року

Світлана САВКІВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Черната Т.М.

Захисник _____ (_____)

«___» ГОД. «___» ХВ. «___» _____ 2024 року

Повідомлення про підозру вручив:

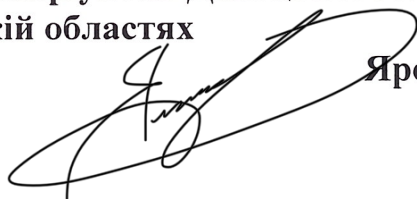
Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу

2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

старший лейтенант юстиції

«19» січня 2024 року

Ярослав ЖИЖОМА